

Ütközés-detektálás

- Alapvető alkotórésze sok számítógépes grafikai és virtuális valóság alkalmazásnak
- Ütközés kezelés
 - Ütközés-detektálás
 - Eredménye egy logikai érték
 - Kettő vagy több tárgy ütközött-e vagy sem
 - Ütközés-meghatározás
 - Megtalálja az aktuális objektumok metszéspontjait
 - Válasz az ütközésre
 - Milyen műveletet kell végrehajtani két tárgy ütközésekor?

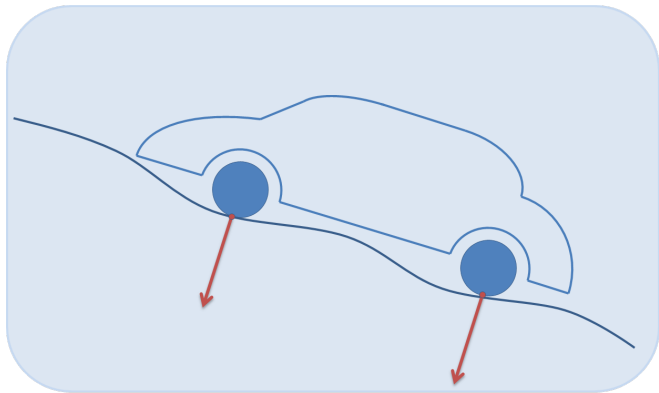
- Egy szintér több száz objektumot tartalmazhat
- Ha a szintér n mozgó és m statikus objektumot tartalmaz
- Naiv megközelítés esetén végrehajtandó objektum tesztek száma minden egyes képkocka esetén
 - $nm + \binom{n}{2}$
 - (statikus és dinamikus objektumok) + (dinamikus objektumok)
- m és n növekedésével az elvégzendő tesztek száma nagy mértékben megnő
 - Az algoritmusok függenek az aktuális ütközési forgatókönyvtől
 - Nincs olyan algoritmus, amely minden esetben a legjobban viselkedik

Ütközés-detektálás sugarakkal

- Bizonyos feltételek esetén jól működik
- Példa
 - Egy gépkocsi halad felfelé egy emelkedőn
 - Információ az útról
 - Az utat felépítő primitívek
 - Kocsi kerekeit az úton tartjuk animáció közben
- A kerekek és az utat alkotó összes primitív esetén elvégezzük az ütközés-detektálást
- A mozgó objektumot közelíthetjük egy sugárhalmazzal

Ütközés-detektálás sugarakkal

- Egy-egy sugarat helyezünk el a négy keréknél
- A közelítés addig jó, amíg feltesszük, hogy csak a négy kerék van kapcsolatban az úttal

- Tegyük fel hogy
 - A gépkocsi egy síkon áll a kezdetekben
 - A sugarakat úgy helyezzük el, hogy a kezdőpontjaikat a kerekek és a környezet érintkezési pontjában legyenek
- A kerekeknél elhelyezett sugarak metszését teszteljük a környezettel
 - Ha a sugár origója és a környezet közötti távolság nulla
 - A kerék pontosan a talajon van
 - Ha a távolság nagyobb, mint nulla
 - A kerék nem érintkezik a környezettel
 - Negatív érték esetén
 - A kerék behatol a környezetbe

- Ütközés-válasz kiszámítására használható a távolság
 - Negatív távolság a gépkocsit felfele mozgatná
 - A pozitív távolság a kocsit lefele mozgatná
 - Kivéve, ha a kocsí nem a levegőben repül egy rövid ideig
- Amire szükségünk van az a sugár útjában lévő legközelebbi objektum
 - A negatív sugárparaméterhez tartozó metszéseket is vizsgálnunk kell
 - Annak érdekében, hogy két irányba kelljen keresni
 - A tesztelő sugár origóját mozgatjuk vissza addig, amíg kívül nem esik az út geometriájának határoló térfogatán
 - Ez csak azt jelenti, hogy a 0 távolságban kezdődő sugár helyett, negatív távolságnál kezdődik a sugárnyaláb

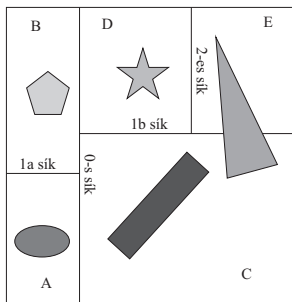
BSP fák

- Metszéstesztek felgyorsításához a hierarchikus ábrázolást alkalmazhatunk
- A környezetet BSP (bináris térparticionáló/Binary Space Partitioning) fával ábrázolhatjuk
- Attól függően, hogy milyen primitíveket használunk a környezetben, különböző sugár-objektum metszési módszerek szükségesek
- Két fajtáját különböztetünk meg
 - Tengely-igazított (axis-aligned)
 - Poligon-igazított (polygon-aligned)

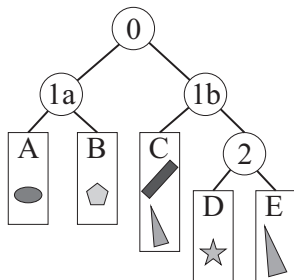
- A fákat a felosztás művelet rekurzív végrehajtásával hozzuk létre
 - A felosztáskor egy sík segítségével a teret két részre osztjuk
 - Ez rendszerint a tér egy poligonja
 - A geometriákat ebbe a két részbe rendezzük
- A geometriai tartalma a fának lerendezhető tetszőleges nézőpontból
 - Ha a fákat egy bizonyos módon járjuk be

- A tengely-igazított BSP fa létrehozása
 - A teljes színteret bekerítjük egy tengelyhez-igazított befoglaló dobozba
 - Ezt követően rekurzívan felosztjuk ezt a dobozt kisebb dobozokra
 - A doboz egyik tengelyét kiválasztjuk és egy merőleges síkot állítunk elő, amely kettévágja a teret két dobozra
 - Néhány esetben rögzítik ezt a felosztó síkot, amely két egyenlő részre osztja fel a dobozt
- Feltétel, ami megállítja a felosztást
 - Maximális fa mélység elérése
 - Egy dobozban lévő primitívek száma egy definiált küszöbérték alá nem esik

- Egy olyan objektum, amelyet a sík elmetesz
 - Vagy ezen a szinten van eltárolva
 - Vagy mind a két részhalmaz eleme lesz
 - Vagy pedig ténylegesen szét van vágva a síkkal két különálló objektumra

Tér felosztás

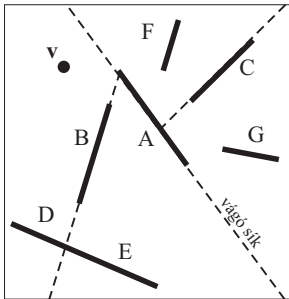
BSP fa struktúra

- Stratégia a doboz felosztására a tengelyek ciklikus váltogatása
 - A gyökéknél az x -tengely mentén vágunk
 - A gyerekeknél az y -tengely mentén vágunk
 - Az unokák esetén a z tengely mentén vágunk
 - ezt ismételjük
- Másik stratégia
 - A doboz legnagyobb oldalát keressük meg és e mentén daraboljuk a dobozt
- Kiegyensúlyozott fához az adott tengelyhez tartozó felosztási értékét kell úgy beállítani, hogy a két tér részbe egyenlő számú primitív kerüljön.
 - Gyakran a primitívek átlag vagy medián középpontját választjuk

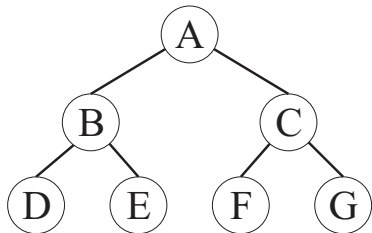
- Előlről-hátra rendezés
 - Tegyük fel, hogy egy N -nel jelölt csomóponton éppen áthaladunk
 - N a bejárás gyökere
 - Az N síkját megvizsgáljuk és a fa bejárását rekurzívan folytatjuk
 - A sík azon oldalán, ahol a nézőpont elhelyezkedik
 - A közelebbi rész bejárása a fának befejeződik
 - Amikor egy csomópont doboza teljesen a nézőpont (pontosabban a közelebbi sík) mögött van
 - Ez nem ad pontos rendezést, mivel az objektumok a fa több csomópontjában is lehetnek
 - A bejárást a nézőponthoz viszonyított csomópont síkjának a másik oldalán elkezdve az objektumok egy hozzávetőleges rendezését kapjuk hátulról előre haladva

- Egy poligont választunk ki, mint felosztót felező sík
 - Ketté osztja a teret
 - Ez lesz a fa gyökere
- Azt a síkot választjuk ki, amelyiken a poligon fekszik
 - Arra használjuk ezt a síkot, hogy a szintér maradék poligonjait feloszuk két halmazra
 - Azokat a poligonokat, amelyeket a felosztó sík elmetsz, szétválasztjuk két elkülönülő darabra a metsző vonal mentén
 - Ezután a felosztó sík mindegyik fésíkjában egy másik poligont választunk felosztóként, amely csak az adott féltérben lévő poligonokat választja szét
 - Addig folytatjuk rekurzívan, amíg az összes poligon be nem kerül a BSP fába

- Hatékony poligon-igazított BSP fa előállítása időigényes eljárás
- Általában egyszer számítjuk ki
 - Az eltárolt változatot újra hasznosítjuk

Tér felosztás

BSP fa struktúra

- Az a legjobb, ha kiegyensúlyozott fát alakítunk ki
 - Minden levelének a mélysége ugyanaz vagy legfeljebb csak eggyel tér el a többitől
- Kiegyensúlyozatlan fa nem hatékony
- Legkevésbé-keresztezett feltétel
 - Több lehetséges poligont véletlenszerűen kiválasztunk
 - Azt a poligont használjuk, melyet legkevesebb alkalommal metszi el a többi poligon
- Egy 1000 poligonból álló teszt szintér esetén empirikus úton bebizonyították, hogy elegendő csak 5 poligont vizsgálni vágási műveletenként ahhoz, hogy jó fát kapjunk eredményül
 - Ha a szintéren található poligonok száma nagyobb, akkor ezt a számot valószínűleg növelni kell

- Hasznos tulajdonságok
 - Adott nézet esetén a struktúra pontosan bejárható hátulról-előre (vagy előlről-hátulra) haladva
 - Egy egyszerű pont/sík összehasonlítással lehet meghatározni azt, hogy a kamera a gyökér sík melyik oldalán található
 - Ettől a síktól távolabb lévő poligonok kívül esnek a kamerához közelebbi oldal poligonjaitól
 - Ezután a távolabbi oldal halmaza esetén vesszük a következő szint felosztó síkot és meghatározzuk, hogy a kamera melyik oldalán van
 - Az a részhalmaz, ahol a kamera található az a korábbi közelebbi részhalmaztól távolabb van és a távolabbi részhalmaz pedig a legtávolabb lévő részhalmaz a kamerától
 - Rekurzívan folytatva az eljárás létrehoz egy pontos hátulról-előre haladó sorrendet

- A sorrend nem garantálja, hogy az egyik objektum közelebb van, mint a másik
- Példa
 - A \mathbf{v} az A vágó sík bal oldalán helyezkedik el
 - a C , F és G a B , D és E mögött vannak
 - C vágó síkkal összehasonlítva \mathbf{v} -t azt kapjuk, hogy G a sík ellentétes oldalán van
 - B sík egy tesztje megadja, hogy E -t D előtt kell megjeleníteni
 - A hátulról előre haladó sorrend ekkor, G , C , F , A , E , B , D

Dinamikus ütközés-detektálása BSP fák használatával

- Ütközések meghatározása
 - BSP fával leírt geometria
 - Ütköző
 - Gömb, henger vagy egy objektum konvex burka
- Alkalmas dinamikus ütközés detektálására
 - Egy gömb az n -edik frame-en lévő \mathbf{p}_0 pozícióból az $n + 1$ -edik frame-en a \mathbf{p}_1 pozícióba mozog
 - Történt-e ütközés a \mathbf{p}_0 és \mathbf{p}_1 -et összekötő egyenes szakaszon?

- Az alap BSP fát hatékonyan lehet vonal darabok tesztelésekor használni
 - A vonal szegmenst egy pontként lehet ábrázolni
 - \mathbf{p}_0 -ból \mathbf{p}_1 -be mozog
- Az első metszés (ha van egyáltalán) adja meg az ütközést a pont és a BSP fában ábrázolt geometria között
- Könnyen ki lehet terjeszteni r sugarú gömb kezelésére
 - \mathbf{p}_0 -ból \mathbf{p}_1 -be mozog
 - Mindegyik síkot r távolságra mozgatjuk az egység normál mentén
 - Vonalszegmensek és a BSP fa csomópontokban tárolt síkok tesztelése helyett
 - Ütközés-kéréskor röptében hajtjuk végre

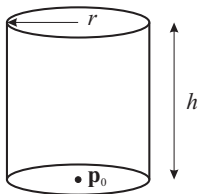
- BSP fát bármilyen méretű kör esetén használhatunk
- Feltéve, hogy egy sík $\pi : \mathbf{n} \cdot \mathbf{x} + d = 0$,
 - Kiigazított sík egyenlete $\pi : \mathbf{n} \cdot \mathbf{x} + d \pm r = 0$
 - Ahol az r előjele attól függ, hogy a sík melyik oldalán folytatjuk a tesztelést egy ütközés keresésében
- Feltéve, hogy a karakter a sík pozitív félterében van
 - $\mathbf{n} \cdot \mathbf{x} + d \geq 0$ ki kell vonnunk az r sugarat a d -ből
 - A negatív félteret *tömörnek* tekintjük
 - Valami, amit a karakter nem léphet át

- A gömb, egy karaktert nem igazán jól közelít meg
 - Konvex burka a karaktert alkotó vertexeknek, vagy egy henger, amely körülveszi a karaktert pontosabb eredményt ad
- Ahhoz, hogy ezeket a határoló térfogatokat használjuk a d értékét különböző módon kell kiigazítani a sík egyenletében
- Egy mozgó konvex burok S vertex halmazának a BSP fával való teszteléséhez a következő skalár értéket kell a síkegyenlet d értékéhez hozzáadni

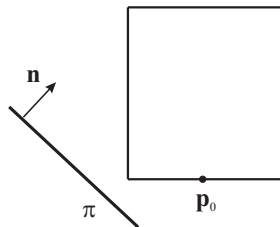
$$- \max_{\mathbf{v}_i \in S} (\mathbf{n} \cdot (\mathbf{v}_i - \mathbf{p}_0))$$

- A negatív előjel azt tételezi fel, hogy a karakter a síkok pozitív félterében mozog
- \mathbf{p}_0 pont tetszőlegesen megválasztott referencia pont
 - Gömb esetén a gömb középpontja
 - Egy karakternél egy lábhoz közeli pont választható
- A \mathbf{p}_0 pontra vizsgáljuk az ütközést a kiigazított BSP fában található síkokra
 - Dinamikus kéréskor a \mathbf{p}_0 pontot a vonal szegmens kezdő pontjaként használjuk
- Amennyiben egy képkocka alatt \mathbf{w} vektorral mozdul
 - A vonal szegmens végpontja $\mathbf{p}_1 = \mathbf{p}_0 + \mathbf{w}$ lesz

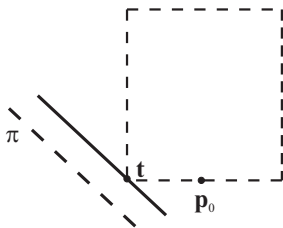
- Henger esetén
 - Gyorsabban lehet elvégezni a tesztet
 - Hasonlít egy karakterhez
- A sík egyenletét kiigazító érték származtatása bonyolultabb
- A határoló térfogat tesztelését a BSP fával átfogalmazzuk
 - Egy \mathbf{p}_0 pont tesztelése
 - Kiigazított BSP fával
- Ezt terjesztjük ki egy mozgó objektumra
 - A \mathbf{p}_0 pontot cseréljük ki egy \mathbf{p}_0 -ból induló és \mathbf{p}_1 -ben végződő vonal szegmensre

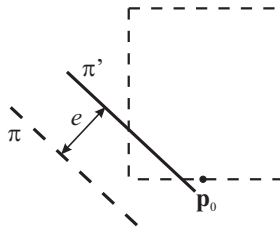
Henger teszt paraméterei

Henger tesztelése π síkkal

π sík mozgatása úgy, hogy a sík éppen csak érinti a hengert

π síkot π' síkba mozgatjuk az e távolsággal

- A tesztelést redukáltuk a \mathbf{p}_0 pont π' síkkal való tesztelésére
- e értékét online számítjuk ki mindegyik síkra és képkockára
 - Kiszámítjuk a \mathbf{p}_0 -ból a \mathbf{t} pontba mutató vektort
 - Ahol az elmozgatott sík érinti a hengert
 - Ezután e -t a következőképpen számítjuk ki

$$e = |\mathbf{n} \cdot (\mathbf{t} - \mathbf{p}_0)|$$

- Ezután már csak \mathbf{t} -t kell kiszámítani

- A t z -komponense esetén, ha $n_z > 0$
 - $t_z = p_{0z}$
- Különben $t_z = p_{0z} + h$
- Ha n_x és n_y nulla
 - A henger aljának tetszőleges pontját használhatjuk
 - Egy választás a henger aljának a középpontja
 $(t_x, t_y) = (p_x, p_y)$
- Különben a henger aljának a szélén lévő pontot választjuk

$$t_x = \frac{rn_x}{\sqrt{n_x^2 + n_y^2}} + p_x,$$

$$t_y = \frac{rn_y}{\sqrt{n_x^2 + n_y^2}} + p_y,$$

- Ahol a sík normálisát az xy -síkra vetítjük le, normalizáljuk és ezután r -rel skálázzuk

- Pontatlanság előfordulhat a módszer használata során
 - Hegyes kiszögellés esetén az ütközést korábban detektálhatjuk
 - Ennek a problémának a megoldására extra ferde síkokat vezetünk be
 - Gyakorlatban a külső szögét számítjuk ki a két szomszédos síknak
 - Egy extra síkot veszünk be, ha a szög nagyobb, mint 90°
 - Nem adnak megoldást az összes problémára

- A BSP fa N gyökerével hívjuk meg
- A gyerekei
 - $N.negativechild$
 - $N.positivechild$
- A vonal szakaszt
 - p_0 és p_1 pontok határozzák meg
- Az ütközés pontját (ha van ilyen)
 - Egy globális p_impact változóban kapjuk meg


```
HitCheckBSP(N, v0, v1)
returns({TRUE, FALSE});
if(not isSolidCell(N)) return FALSE;
else if(isSolidCell(N))
    p_impact = v0;
    return TRUE;
end
hit = FALSE;
if(clipLineInside(N shift out, v0, v1, &w0, &w1))
    hit = HitCheckBSP(N.negativechild, w0, w1);
    if(hit) v1 = p_impact
end
if(clipLineOutside(N shift out, v0, v1, &w0, &w1))
    hit = HitCheckBSP(N.positivechild, w0, w1);
end
return hit;
```

- Az `isSolidCell` TRUE értéket ad vissza
 - Ha elértük a fa levelét
 - A negatív féltérben vagyunk
- A `clipLineInside` TRUE értékkel tér vissza
 - ha a vonal szakasz (v_0 és v_1) belül van a csomópont eltolt síkjában, ami a negatív féltérben van
 - Szintén metszi a vonalat a csomópont eltolt síkjával és visszatér az eredmény szakasszal (w_0 és w_1)-ben
- A `clipLineOutside` hasonlóan működik
 - A `clipLineInside` és a `clipLineOutside` eljárások által visszaadott vonal szakaszok átfedik egymást
- Korrigált sík egyenletek gömbök, hengerek és konvex burok esetén
 - `N shift out` és `N shift in`

Összefoglalás

- Ütközés kezelés
- Ütközés-detektálás sugarakkal
- BSP fák
 - Tengely-igazított BSP fa
 - Poligon-igazított BSP fa
- Dinamikus ütközés-detektálása BSP fák használatával

Térbeli adatstruktúrák

- A nagy teljesítmény elérésének gyakori akadálya a valós-idejű alkalmazásokban a geometriai áteresztőképesség
 - A színtér és a modellek sok ezer vertexből épülnek fel
 - Normálvektorok, textúra koordináták és más attribútumok kapcsolódnak hozzájuk
- A CPU-nak és a GPU-nak kell feldolgoznia
- Az adatok másolása grafikus hardver felé szintén szűk keresztmetszet lehet
- Az OpenGL számos lehetőséget biztosít
 - Gyors geometria áteresztő képesség
 - Adatok rugalmas és kényelmes kezelése

Display listák

- Primitívek kötegei
 - `glBegin()/glEnd()` függvény párosok
 - Egyedi `glVertex()` hívások
- Ez a lehető legrosszabb módja a geometria továbbítására a GPU felé
 - A teljesítményt is figyelembevételekor

```
glBegin(GL_TRIANGLES);  
  glNormal3f(x, y, z);  
  glTexCoord2f(s, t);  
  glVertex3f(x, y, z);  
  glNormal3f(x, y, z);  
  glTexCoord2f(s, t);  
  glVertex3f(x, y, z);  
  glNormal3f(x, y, z);  
  glTexCoord2f(s, t);  
  glVertex3f(x, y, z);  
glEnd();
```

- Egy háromszög létrehozásához
 - 11 függvényhívást kell elvégeznünk
 - Mindegyik függvény potenciálisan drága ellenőrző kódot tartalmaz az OpenGL meghajtóban
 - 24 különböző négy byte-os paramétert kell a veremre helyezni
 - Visszaadni a hívó függvénynek
- Elképzelhető, hogy a grafikus hardver a CPU-ra várakozik
 - Amíg összerakja és továbbítja a geometriai kötegeket

- Használhatóak
 - Vektor-paraméterű függvényeket
 - Konzolidálni lehet a köteget
 - Háromszög sávokat és legyezőket
 - Redundáns transzformációk és másolások csökkentésére
- Szükség van több ezer nagyon kicsi, potenciálisan költséges művelet geometriai kötegekben való elküldésére

- A meghajtó program az OpenGL
 - A parancsokat „valamilyen” módon speciális hardver utasításokra vagy műveletekre alakítja át
 - A grafikus kártyára küldi azokat
- A parancsok nem hajtódnak végre egyből
 - Egy lokális pufferben gyűlnek össze
 - Amíg egy határt el nem érnek
 - Ekkor ezek a parancsok a hardverhez kerülnek/ürítődnek (flush)
- A grafikus hardverhez vezető út sok időt vesz igénybe

- A puffer küldése a grafikus hardverhez egy aszinkron művelet
 - A CPU egy másik feladatot kezdhet el
 - Nem kell várnia az elküldött kötegelt renderelési utasítások befejeződéséig
- A hardver egy adott parancshalmaz renderelése alatt
 - A CPU azzal van elfoglalva, hogy egy új grafikus képhez tartozó parancsokat dolgoz fel
- Hatékonyan működik a CPU és a grafikus hardver között

- Három esemény idéz elő ürítést az aktuális renderelő parancsok kötegénél
 - 1.) A meghajtó program parancs puffere tele van
 - A pufferhez nem férünk hozzá és nem módosíthatjuk annak méretét sem
 - 2.) Akkor is történik ürítés, amikor egy puffer cserét hajtunk végre
 - A művelet addig nem hajtódik addig, amíg a sorban álló parancsok mindegyike végre nem hajtódik
 - Az adott színtér létrehozása befejeződött és az elküldött parancsok eredményének meg kell jelennie a képernyőn
 - 3.) Manuálisan idézzük elő az ürítést
 - Egyszeres színpuffert használunk
 - Az OpenGL nem tudja azt, hogy mikor fejeztük be a parancsok küldését

- Néhány OpenGL parancs azonban nem puffertelt későbbi végrehajtás céljából
 - A függvények közvetlenül érik el a frame puffert
 - Direkt módon olvassák és írják
 - Sebesség csökkenést idéznek elő a csővezetéken való áthaladásban
 - Az aktuális sorban álló parancsokat először ki kell üríteni és végre kell hajtani azokat, mielőtt a színpuffert közvetlenül módosítanánk
 - Erőszakosan kiüríthetjük a parancs puffert és várhatunk arra, hogy a grafikus hardver befejezze az összes renderelési feladatát a `glFinish()` függvény meghívásával
 - Ezt a függvényt csak nagyon ritkán használjuk a gyakorlatban

- OpenGL parancsok hívásához kapcsolódó tevékenységek költségesek azonnali renderelési mód esetén
 - A parancsok lefordulnak és átalakítódnak alacsony szintű hardver utasításokká
- Gyakran a geometria vagy másik OpenGL adat nem változik képkockánként
 - Például csak a modellnézeti mátrix változik
- Megoldás
 - Elmentjük a parancs pufferben található, előre kiszámított adatdarabot, amely valamilyen ismételt renderelési műveletet hajt végre
 - Ezt az adatdarabot később bemásolhatjuk egyszerre a parancspufferbe
 - Ezzel sok függvényhívást és fordítási munkát takarítunk meg, amely az adatot létrehozza

- Előfeldolgozott parancsok létrehozására OpenGL-ben
 - Display listák
 - Az OpenGL primitíveket glBegin/glEnd utasításokkal határoljuk el
 - A display listákat glGenLists/glEndLists függvény hívásokkal különítjük el egymástól
 - Egy egész értékkel azonosítjuk

```
glNewList(<unsigned integer name>,GL_COMPILE);  
// ...  
// OpenGL függvényhívások  
// ...  
glEndList();
```

- A `GL_COMPILE` paraméter
 - Csak lefordítja a listát
 - Még ne hajtja azt végre
- Használhatjuk a `GL_COMPILE_AND_EXECUTE` értéket is
- Rendszerint a display listákat csak felépítjük a program inicializálási részében és csak a rendereléskor hajtjuk végre azokat

- A display lista azonosító tetszőleges előjel nélküli egész lehet
 - Ha ugyanazt az értéket kétszer használjuk, akkor a második display lista felülírja az előzőt
 - `GLuint glGenLists(GLsizei range)`
 - Visszatérési értéként egy egyedi display lista azonosító sorozat első elemét kapjuk vissza
- Display lista felszabadítása
 - `glDeleteLists(GLuint list, GLsizei range)`
 - Felszabadítja
 - A display lista neveket
 - A listák számára lefoglalt memória területeket

- `glCallList(GLuint list)` függvényhívással tudjuk végrehajtani az előre lefordított OpenGL parancsokat tartalmazó listákat
- Display listákat tartalmazó tömbök esetén
 - `glCallLists(GLsizei n, GLenum type, const GLvoid *lists)` utasítás segítségével tudjuk lefuttatni
 - Az első paraméter a display listák száma
 - Második paramétere a tömb adat típusa
 - Rendszerint `GL_UNSIGNED_BYTE`
 - `lists` nevű tömb

- A display lista létrehozásának és végrehajtásának optimalizálása
 - Függ a megvalósítótól
- Akkor érdemes használni, amikor a lista állapotváltozásokat tartalmaz
 - Például fény ki- és bekapcsolása
- Egyes megvalósítások esetén a `glGenLists` utasítás használata szükséges a működéshez

- A display listában ne használjunk
 - `glReadPixels` függvény hívást
 - A frame puffert betölti egy memória területre mutató pointerbe
 - `glTexImage2D` függvény hívást
 - A textúra kétszer akkora memória területen lesz eltárolva
- A display lista nem tartalmazhat display lista létrehozást
 - Az egyik display listában meghívhatjuk a másik display listát

Vertextömbök

- A modell vertex adatait előre kiszámítva egy tömbben eltárolhatjuk

Hátránya Végig kell menni a teljes tömbön, és vertexenként kell az adatokat az OpenGL-nek átadni

Előnye A geometria változhat a műveletek során

- Mind a két megoldás jó tulajdonságát kihasználhatjuk vertextömbök használatával
- A CPU és GPU között lehet átvinni
 - Előre kiszámított vagy módosított geometriákat
 - Nagy mennyiségben
 - Egy időben

- 1.) Össze kell rakni a geometriához tartozó adatokat egy vagy több tömbben.
 - Ezt algoritmikusan, illetve egy állományból betöltve is el lehet végezni
- 2.) Meg kell mondani az OpenGL-nek, hogy hol van az adat
 - Renderelés során az OpenGL a vertex adatot a megadott tömbökből „húzza” be
- 3.) Világosan meg kell mondani, hogy mely tömböket használja az OpenGL
 - Elkülönített tömbökben tárolhatunk vertexeket, normálvektorokat, színeket, stb.
- 4.) Végre kell hajtani az OpenGL parancsokat
 - A megadott adatok alapján előállítják a megfelelő objektumot/objektumokat

- Modelljeinket tömbökben kell tárolni

```
// Vertex száma
GLuint VertCount = 100;

// Vertex pointer
GLfloat *pData = NULL;
// Normálvektor pointer
GLfloat *pNormals = NULL;
// ...

// Megfelelő méretű memória terület foglalása
    pData = malloc(sizeof(GLfloat) * VertCount * 3);
    pNormals = malloc(sizeof(GLfloat) * VertCount *
        3);

// ...
// Adatok feltöltése
// ...
```


- A RenderScene függvényben engedélyeznünk kell a vertexek és normálvektor tömbök használatát

```
glEnableClientState(GL_VERTEX_ARRAY);  
glEnableClientState(GL_NORMAL_ARRAY);
```

- A letiltásra a `glDisableClientState(GLenum array)` függvényt használhatjuk
- Lehetséges paraméterek
 - `GL_VERTEX_ARRAY`, `GL_COLOR_ARRAY`,
`GL_SECONDARY_COLOR_ARRAY`, `GL_NORMAL_ARRAY`,
`GL_FOG_COORDINATE_ARRAY`, `GL_TEXTURE_COORD_ARRAY` és
`GL_EDGE_FLAG_ARRAY`

- Miért van szükség egy új függvényre?
 - A `glEnable`-t is használhatnánk erre a feladatra
- Az OpenGL kliens-szerver modell alapján van megtervezve
 - Szerver** A grafikus hardver
 - Kliens** A gazda CPU és memória
- Az engedélyezett/letiltott (enable/disable) állapotot a kliens oldali képre alkalmazzuk

- A vertex adatok használata előtt, meg kell mondani, hogy hol tároljuk az adatokat

```
glVertexPointer(2, GL_FLOAT, 0, pData);
```

- A többi vertextömb adattípus tartozó függvények

```
void glVertexPointer(GLint size, GLenum type,
                    GLsizei stride, const void *pointer);
void glColorPointer(GLint size, GLenum type,
                   GLsizei stride, const void *pointer);
void glTexCoordPointer(GLint size, GLenum type,
                      GLsizei stride, const void *pointer);
void glSecondaryColorPointer(GLint size, GLenum type,
                             GLsizei stride, const void *pointer);
void glNormalPointer(GLenum type,
                    GLsizei stride, const void *pData);
void glFogCoordPointer(GLenum type,
                      GLsizei stride, const void *pointer);
void glEdgeFlagPointer(GLenum type,
                      GLsizei stride, const void *pointer);
```

- type paraméter adja meg a tömb adattípusát

Parancs	Elemek	Érvényes adattípusok
glColorPointer	3, 4	GL_BYTE, GL_UNSIGNED_BYTE, GL_SHORT, GL_UNSIGNED_SHORT, GL_INT, GL_UNSIGNED_INT, GL_FLOAT, GL_DOUBLE
glEdgeFlagPointer	1	nem meghatározott (mindig GLboolean)
glFogCoordPointer	1	GL_FLOAT, GL_DOUBLE
glNormalPointer	3	GL_BYTE, GL_SHORT, GL_INT, GL_FLOAT, GL_DOUBLE
glSecondaryColorPointer	3	GL_BYTE, GL_UNSIGNED_BYTE, GL_SHORT, GL_INT, GL_UNSIGNED_INT, GL_FLOAT, GL_DOUBLE
glTexCoordPointer	1, 2, 3, 4	GL_SHORT, GL_INT, GL_FLOAT, GL_DOUBLE
glVertexPointer	2, 3, 4	GL_SHORT, GL_INT, GL_FLOAT, GL_DOUBLE

- stride paraméter byte-ban adja meg két egymást követő tömbelem közötti eltolás mértékét
 - Amennyiben ez az érték 0-val egyenlő, akkor ez azt jelenti, hogy az elemek a tömbben szorosan egymásután vannak elhelyezve
- Az utolsó paraméter, az adat tömbre mutató pointer
- Vertextömbök esetén a cél textúra egységet `glClientActiveTexture(GLenum texture)` függvény hívással lehet beállítani a `glTexCoordPointer` számára
 - A `target` paraméter `GL_TEXTURE0`, `GL_TEXTURE1` ... értékeket veheti fel

- Vertex adatok kinyerése

```
glBegin(GL_POINTS);  
for(i = 0; i < VertCount; i++)  
    glVertex(i);  
glEnd();
```

- Veszi a megfelelő tömb adatokat azokból a tömbökből, amelyek a `glEnableClientState` függvénnel engedélyezve lettek
- Vertex, normál, szín, stb.

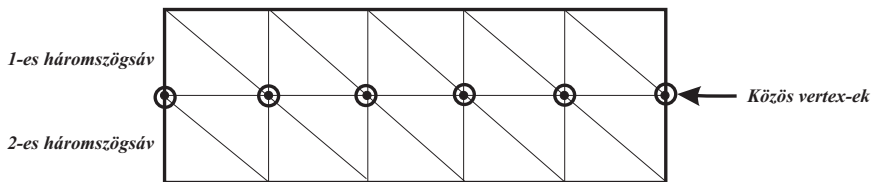
- Adott blokk teljes átküldése
 - `glDrawArrays(GLenum mode, GLint first, GLint count)`
 - `mode` Milyen primitívet akarunk előállítani
 - `first` A tömb melyik elemétől kezdve
 - `count` Hány elemet akarunk a tömbökből kinyerni

```
glDrawArrays(GL_POINTS, 0, VertCount)
```

Indexelt vertextömbök

- A vertextömbhöz tartozik egy külön index értékeket tároló tömb
 - Megadja azt, hogy melyik vertexeket és milyen sorrendben kell felhasználni az adott objektum felépítésekor
- Memória területet takaríthatunk meg és csökkenthetjük a transzformációs költségeket is
- Kapcsolódó primitívek közös vertexekkel rendelkezhetnek, melyeket nem lehet egyszerűen háromszögsávok, háromszög-legyezők, négyszögsávok használatával megoldani

- Két szomszédos háromszögsáv esetén, nem létezik olyan módszer, amellyel vertexek halmazát meg lehetne osztani

- Amennyiben a vertexeket vagy a normálvektorokat újra felhasználjuk a vertextömbökben
 - Csökkenteni tudjuk a memória használatot
 - Csökkenteni lehet a transzformációk számát
 - A transzformációval töltött időt is jelentősen csökkenteni lehet

Indexelt vertextömbök

```
// ...
// A kocka nyolc sarka
static GLfloat sarkok[] =
// A kocka előlapja
    { -25.0f, 25.0f, 25.0f,
      25.0f, 25.0f, 25.0f,
      25.0f, -25.0f, 25.0f,
      -25.0f, -25.0f, 25.0f,
// A kocka hátlapja
      -25.0f, 25.0f, -25.0f,
      25.0f, 25.0f, -25.0f,
      25.0f, -25.0f, -25.0f,
      -25.0f, -25.0f, -25.0f };

// Az index tömb,
static GLubyte indexek[] =
// Előlap
    { 0, 1, 2, 3,
//Felső lap
    4, 5, 1, 0,
//Alsó lap
    3, 2, 6, 7,
// Hátlap
    5, 4, 7, 6,
// Jobb oldali lap
    1, 5, 6, 2,
// Bal oldali lap
    4, 0, 3, 7 };

// ...
```

```
void RenderScene(void)
{
// ...

// A vertextömb engedélyezése és
// megadása
glEnableClientState(
    GL_VERTEX_ARRAY);
glVertexPointer(3, GL_FLOAT, 0,
    sarkok);

// Négyzsögsávokkal való
// megjelenítés
glDrawElements(GL_QUADS, 24,
    GL_UNSIGNED_BYTE, indexek);

// ...
}
```

- `glDrawElements` függvény nagyon hasonlít a `glDrawArrays` függvényre
 - Az index tömböt is meg kell adni
 - Milyen sorrendben kell a vertextömböt tekinteni
- `glDrawRangeElements`
 - Az indexek mely részét kell felhasználni az objektum létrehozásához
- `glMultiDrawArrays`
 - Több index tömböt lehet elküldeni egyetlen függvényhívás segítségével
- `glInterleavedArrays`
 - Több tömböt egy összesített tömbben helyezünk el
 - A tömbök memória szervezése javíthatja a teljesítményt néhány hardveres megvalósítás esetén

Vertex puffer objektumok

- A display listák egy gyors és könnyű módszert adnak az azonnali kódolási módban
 - Legrosszabb esetben a display lista egy előre lefordított OpenGL adatot fog tartalmazni
 - Gyorsan a parancs pufferbe lehet másolni és elküldeni a grafikus hardverhez
 - Legjobb esetben
 - Egy display listát a grafikus hardverbe másolhat
 - A hardver sávszélességét lényegében nullára csökkentve
 - Vertextömbök biztosítják számunkra az összes rugalmasságot
 - Az indexelt vertextömbök segítségével csökkenthetjük a vertex adatok mennyiségét

- Még egy lehetőséget biztosít a geometriai áteresztőképesség vezérlésére
 - Vertextömbök használatakor át lehet küldeni a CPU kliens oldaláról egyedi tömböket a grafikus hardverre
 - Vertex puffer objektum
 - A vertextömböket ugyanúgy használjuk és kezeljük, mint a textúra adatok betöltését és kezelését

- Vertextömböket kell használnunk
- Puffer objektumokat kell létrehoznunk
 - `glGenBuffers` függvény meghívásával
 - Első paramétere a kért objektumoknak a számát adja meg
 - Második paraméter pedig egy olyan tömb, ami az új puffer objektumok neveivel van feltöltve
 - `glDeleteBuffers` utasítással lehet felszabadítani
- A `glBindBuffer` függvény összeköti az aktuális állapotot egy bizonyos puffer objektummal
 - A `target` paraméter határozza meg azt, hogy milyen típusú tömböt fogunk kijelölni
 - `GL_ARRAY_BUFFER` a vertex adatok esetén
 - `GL_ELEMENT_ARRAY_BUFFER` index tömbök számára

- Először hozzá kell csatolni a szóban forgó puffer objektumot
- Aztán kell meghívni a `glBufferData` függvényt

```
glBufferData(GLenum target, GLsizeiptr size,  
             GLvoid *data, GLenum usage)
```

`target` `GL_ARRAY_BUFFER` vagy
`GL_ELEMENT_ARRAY_BUFFER` értékeket kaphatja
meg

`size` Adja meg a vertexömb méretét byte-ban

`data` Inicializálásként az adat tárolóba bemásolandó
adat

`usage` A várható használati minta

Vertex puffer objektumok

Puffer objektum használati utasítás

Használati utasítás	Leírás
GL_DYNAMIC_DRAW	A puffer objektumban tárolt adat valószínűleg sokszor fog változni, de a változások között a kirajzolásra többször fogja használni a forrást. Ez a segítség a megvalósítás számára jelzi, hogy az adatot olyan helyen kell tárolni, melynek időnkénti megváltoztatása nem okoz nagy gondot.
GL_STATIC_DRAW	A puffer objektumban tárolt adat nem valószínű, hogy változni fog és sokszor ez lesz a forrása a rajzolásnak. Ez azt jelzi, hogy a megvalósításnak az adatot olyan helyen kell tárolnia, ami gyorsan olvasható, de nem szükséges gyorsan frissíteni azt.
GL_STREAM_DRAW	A pufferben tárolt adat gyakran változik és a változások között csak néhányszor lesz szükség a forrásra. Ez a segítség azt jelzi a megvalósításnak, hogy időben változó geometriai (például animált geometria) objektumot tárolunk, amit egyszer használunk és utána meg fog változni rögtön. Elengedhetetlen, hogy az ilyen jellegű adatot olyan helyen tároljuk, amelyet gyorsan lehet frissíteni még a gyorsabb renderelés kárára is.

Vertex puffer objektumok

Renderelés vertex puffer objektumokkal

- Hozzá kell rendelni az adott vertextömböt a renderelési módhoz mielőtt a vertex mutató függvényt meghívnánk
- Az aktuális tömbre mutató pointer ezentúl egy eltolás lesz a vertex puffer objektumban

```
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, bufferObjects[0]);  
glVertexPointer(3, GL_FLOAT, 0, pVerts);
```

- Renderelési függvényhívások

```
glBindBuffer(GL_ELEMENT_ARRAY_BUFFER, bufferObjects[3])  
;  
glDrawElements(GL_TRIANGLES, nNumIndexes,  
GL_UNSIGNED_SHORT, 0);
```

Poligon technikák

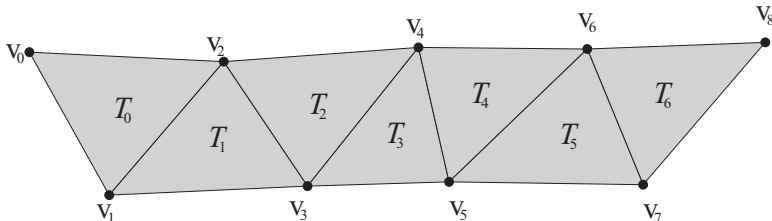
- A poligon ábrázolás általános célja a vizuális pontosság és a sebesség
- A pontosság mindig az adott környezettől függ
 - Egy modell adott pontossággal jelenik meg
 - Egy repülőgép-szimulátor esetén
 - A mérnök irányítani és pozicionálni akarja a modelleket valós időben és minden részletet minden időpillanatban látni akar a számítógépen
 - Egy játék esetén, ahol ha a képkockák sebessége elég magas, kisebb hibák vagy pontatlanságok az adott képkockán belül megengedettek

- Poligon felbontás
 - Az a folyamat, amikor a felületet poligonok halmazára bontjuk fel
- Poligon felületek felbontásával fogunk foglalkozni
- Háromszögek, mint elemi alkotó részek vesznek részt a renderelés során
 - Tetszőleges felületek előállíthatóak belőlük

- A renderelő lehet, hogy csak konvex poligonokat tud kezelni
- Előfordulhat, hogy a felületet kisebb részekre kell vágni azért,
 - Az árnyalás vagy a visszatükröződő fény megfelelően jelenjenek meg
- Poligon felbontására vonatkozó feltételek lehetnek
 - Egyetlen egy poligon se legyen nagyobb egy előre megadott területnél
 - Háromszögek esetén a háromszögek szögeinek nagyobbaknak kell lenniük egy előre megadott minimum szögnél
 - Nem-grafikai alkalmazások (pl. véges elem analízis) esetén megszokottak
 - Felület megjelenését is javítják
 - A hosszú, vékony háromszögeket jobb elkerülni
 - Különböző árnyalások esetén a vertexek közötti nagy távolságok miatt interpoláláskor a hibák jobban megjelennek

- Első lépés egy felület felbontása esetén
 - Egy 3D-s poligon esetén meghatározzuk azt, hogy melyik a legjobb vetítés 2D-re
 - A problémát és a probléma megoldásául szolgáló algoritmust leegyszerűsítjük
 - A poligont leképezzük az xy , yz és xz síkokra
 - Az a legjobb sík, amikor az adott poligon esetén a legnagyobb leképezett területet kapjuk
 - A legnagyobb nagyságú koordinátát hagyjuk el a poligon normálvektorában
 - A poligon normálvektor tesztjével nem mindig lehet meghatározni a legnagyobb területű vetületet

- A grafikus teljesítmény növelésének egy nagyon gyakori módja
 - Kevesebb vertexet küldünk át háromszögenként a grafikus csővezetéken
- A háromszögsávok és háromszöglegyezők esetén a közös vertexeket csak egyszer kell elküldeni

- Egy **szekvenciális háromszögsávot**, rendezett vertexek listájával definiálhatjuk
 - $\mathbf{v}_0, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n$
 - Ahol a T_i az i -ik háromszöget $\triangle \mathbf{v}_i, \mathbf{v}_{i+1}, \mathbf{v}_{i+2}$ jelöli
 - $0 \leq i < n - 2$ esetén
 - A vertexeket a megadott sorrendben küldjük a GPU felé
- A szekvenciális háromszögsáv n vertexe $n - 2$ háromszöget határoz meg
- A vertexek v_a átlagos száma egy m hosszú szekvenciális háromszögsáv esetén a következőképpen fejezhető ki

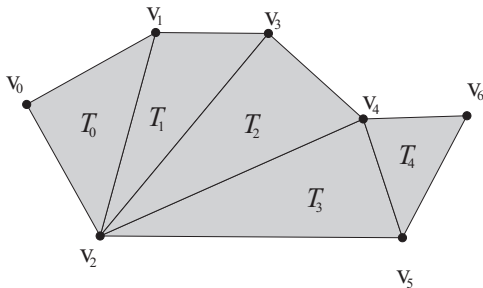
$$v_a = \frac{3 + (m - 1)}{m} = 1 + \frac{2}{m}$$

- $m \rightarrow \infty$ esetén $v_a \rightarrow 1$

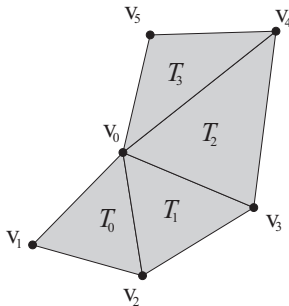
- Ha nem követeljük meg a szigorú szekvenciáját a háromszögeknek
 - Hosszabb és ezáltal hatékonyabb sávokat hozhatunk létre
 - **Általánosított háromszögsávok**
 - Szükség van vertex gyorsítótárra a grafikus kártyán
 - A transzformált és a megvilágított vertexeket tárolja
 - A vertexeket el lehet érni és ki lehet cserélni rövid bit kódok küldésével
 - Amikor a vertexek a gyorsítótárba kerülnek, akkor más háromszögek is felhasználhatják azokat elenyésző költséggel

- A szekvenciális háromszögek „általánosításához” a *cseré* műveletet kell bevezetnünk
 - Megcseréli a két utolsó vertexnek a sorrendjét
 - OpenGL-ben és Direct3D-ben a *cseré* parancsot egy vertex újra küldésével valósíthatjuk meg
 - Cserénként egy vertexnyi plusz költséget jelent
 - Olyan háromszöget hoz létre, melynek nincs területe
- Egy új háromszögsáv létrehozásának a költsége két vertex
- Az aktuális API hívások, melyek a sáv küldésért felelősek, további költségeket jelentenek

- Egy háromszögsáv, amely a $(\mathbf{v}_0, \mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3, \text{csere}, \mathbf{v}_4, \mathbf{v}_5, \mathbf{v}_6)$ vertexek átküldésére várakozik megvalósítható a következőképpen
 - $(\mathbf{v}_0, \mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_4, \mathbf{v}_5, \mathbf{v}_6)$
 - Ahol a csere a \mathbf{v}_2 vertex újraküldésével lett megvalósítva

- A háromszög-legyező hasonló jó tulajdonsággal rendelkezik, mint a háromszögsáv
- A legtöbb alacsony szintű grafikus API támogatja a háromszög-legyezők létrehozását
- Egy általános konvex poligont könnyen lehet háromszög-legyezővé alakítani
 - Háromszögsávvá is könnyű alakítani

- A *középső vertexen* az összes háromszög osztozik
- Egy új háromszöget a középső vertex, az előzőleg elküldött vertex és az új vertex segítségével hozzuk létre
- Az n vertexből felépülő háromszög-legyezőt a $\mathbf{v}_0, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{n-1}$ rendezett vertex listái alkotják
 - \mathbf{v}_0 a középső vertex
 - Az i -ik háromszög $\triangle \mathbf{v}_0, \mathbf{v}_{i+1}, \mathbf{v}_{i+2}$ jelöli, $0 \leq i < n - 2$ esetén
- Bármelyik háromszög-legyező átalakítható háromszögsávvá
 - Sok cserét fog tartalmazni
 - Fordítva nem hajtható végre

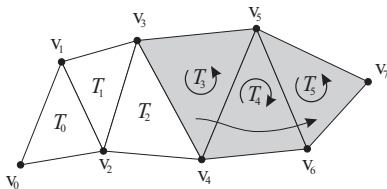
- Általános háromszöghálót érdemes hatékonyan szétbontani háromszögsávokra
- Optimális háromszögsávok előállítására NP-teljes probléma
- Meg kell elégednünk heurisztikus módszerekkel
- Mindegyik háromszögsáv létrehozó algoritmus a poligon halmaz szomszédsági adat struktúrájának a létrehozásával kezdődik
 - Mindegyik poligonhoz tartozó él esetén szomszédos poligonra való hivatkozást is el kell tárolni
 - A poligonok szomszédjainak a számát *foknak* nevezzük
 - Egész értéke 0 és a poligon vertexeinek a száma között van

- *Euler* síkbeli kapcsolódó gráfokra vonatkozó tétele:
$$v - e + f - 2g = 2$$
 - v a vertexek száma
 - f a lapok száma
 - g az objektumban lévő lyukak száma
- Meghatározhatjuk a vertexek átlagos számát, amit a csővezetékbe küldünk
 - A $2e \geq 3f$ mindig teljesül
 - Kapcsolódó gráfok esetén minden él mentén két lap helyezkedik el
 - Minden lapnak legalább három éle van
 - *Euler tételbe* behelyettesítve
 - Egyszerűsítés után $f \leq 2v - 4$
 - Ha mindegyik lap háromszög, akkor $2e = 3f \Rightarrow f = 2v - 4$
- A háromszögek száma kisebb vagy egyenlő a vertexek számának a kétszeresénél a háromszögekre való felbontáskor
 - Minden vertexet (átlagosan) legalább kétszer kell elküldeni a szekvenciális háromszögsáv használatakor

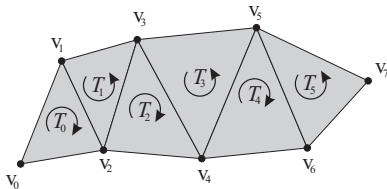
- Ez az algoritmus csak olyan modellek esetén működik, amelyek teljesen háromszögekből épülnek fel
- Lokális optimumok alapján dönt
 - Mindig azt a kezdő háromszöget választja, amelyiknek a legkisebb a foka (legkevesebb szomszédos oldala van)
- **SGI háromszögsáv-képző algoritmus**
 - 1.) Válasszuk ki a kezdő háromszöget.
 - 2.) Építsünk 3 különböző háromszögsávot a háromszög minden éle mentén.
 - 3.) Terjesszük ki ezeket a háromszögsávokat az háromszögsáv első elemétől az ellenkező irányba.
 - 4.) Válasszuk ki a három közül a leghosszabb háromszögsávot és töröljük a többit.
 - 5.) Ismételjük meg a folyamatot az 1-es lépéstől addig, amíg az összes háromszög be nem került a sávba.

- Az első lépésben az algoritmus a legkisebb fokszámú háromszöget választja ki
 - Több ilyen megegyező fokszámú háromszög esetén szomszédos háromszögek szomszédjainak a fokszáma alapján dönt
 - Ha ezek után még mindig nem egyértelmű a háromszög kiválasztása, akkor tetszőlegesen kiválaszt egyet
- A sávot a háromszögsáv kezdő és végső háromszögének az irányba terjesztjük ki
 - Az elkülönített háromszögek nem szerepelnek egyetlen egy háromszögsávban sem
 - Ezeknek a háromszögeknek a számát minimalizálja
- Lineáris idejű algoritmus megvalósítható
 - Hash táblák segítségével szomszédossági adatokat tárolására
 - Prioritási sorokkal, amelyeket mindegyik új sáv kezdő háromszögének keresésére használunk fel
- Tetszőleges háromszöget választva az algoritmus során ugyan olyan jó eredményt kaphatunk

- Praktikus szempont
 - A háromszögek irányítottságát meg kellene őrizni
 - A háromszögsáv első háromszöge határozza meg a háromszögek körbejárását
- Mi történik abban az esetben, ha a körbejárás megváltozik a kiterjesztés során?

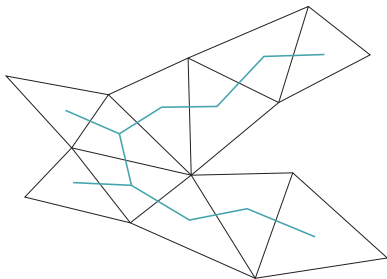

T_3 háromszög órajárással ellentétes körbejárású

T_0 háromszög órajárással megegyező körbejárású

- A háromszög-háló duális gráfjának a használata
- A gráf élei a szomszédos lapok középpontjait összekötő élei lesznek
- Ezen élek gráfját *feszítőfának* nevezzük
 - A jó háromszögsávok keresésére használhatunk fel

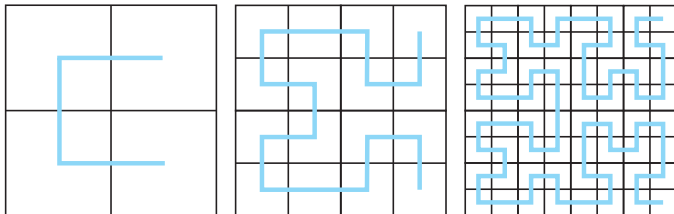

- Vertexek listájából és körvonalak halmazából állnak
- Minden vertex pozíció és további adatokat tartalmaz
 - Diffúz és spekuláris színeket
 - Árnyalási normálvektort
 - Textúra-koordinátákat
- Mindegyik háromszög körvonal egész értékű indexek listájával rendelkezik
- Ezek az indexek a vertexekre mutatnak a listában

- Tételezzük fel, hogy a háromszöghálókat háromszögsávokkal hoztuk létre
 - A grafikus kártyák többségének van vertex puffere
 - A csővezetéken átküldendő sávok sorrendjei különböző vertex puffer teljesítményt fognak mutatni
 - A gyorsítók különböző tármérettel rendelkeznek
- Előfeldolgozási művelettel javíthatjuk a sorrendet
 - 1.) Vegyünk egy háromszögsávot, melynek a vertexeit a vertex gyorsítótár (FIFO) egy szoftveres szimulációjában helyezzük el
 - 2.) A fennmaradó háromszögsávok közül kiválasztjuk azt, amelyik a legjobban használja ki a tár tartalmát
 - 3.) Az eljárást addig ismételjük, amíg az összes háromszögsávot fel nem dolgoztuk
- Az NVIDIA NVTriStrip függvénykönyvtár is pontosan ezeket a lépéseket követi
 - http://developer.nvidia.com/object/nvtristrip_library.html

- Adott egy indexelt háromszög háló
 - Amely hatékonyan renderelhető egy primitív vertex gyorsítótárral rendelkező grafikus hardver segítségével
- A kérdés továbbra is az indexek megfelelő sorrendjének meghatározása
 - Különböző hardverek különböző méretű vertex gyorsítótárral rendelkeznek
 - Mindegyik méretre más és más módon állítjuk elő az indexek sorrendjét?!?
- Az igazi megoldás egy *univerzális* index sorozat előállítása
 - Az összes lehetséges vertex gyorsítótár méret esetén jól viselkedik

- A terület-kitöltő görbe fogalma
 - Egy egyszerű, folytonos görbe
 - Nem metszi önmagát
 - Kitölt egy olyan négyzetet vagy téglalapot, amely uniform négyzetrácsait csak egyszer érint annak bejárása során
- A jó terület-kitöltő görbe jó térbeli összefüggőséggel rendelkezik
 - Amikor bejárjuk azt mindig az előzőleg meglátogatott pontok közelében maradunk
 - A Hilbert görbe egy példa a terület-kitöltő görbére

- A háromszög háló esetén a vertex gyorsítótárban nagy találati arányra számíthatunk terület-kitöltő görbe használatakor
- Egy rekurzív algoritmussal jó index sorozatot lehet létrehozni a háromszöghálókra
- Alapötlet
 - Szétvágjuk a hálót megközelítőleg két egyforma méretű hálóra
 - Majd az egyik illetve a másik hálót rendereljük le
 - Ezt ismételjük rekurzívan mindkét hálóra
- A háló szétvágását előfeldolgozási lépésként hajtjuk végre kiegyensúlyozott él-vágás algoritmussal
 - Minimalizálja az él vágások számát
- Az algoritmus komplexitása lineáris a hálóban lévő háromszögek számára nézve

- 1.) Hozzuk létre a háromszögháló duális gráfját.
- 2.) Ezután a kiegyensúlyozott él-vágás algoritmussal eltávolítjuk a minimális élek halmazát a duális gráfban
 - A hálót két különálló, nagyjából megegyező méretű hálóra vágjuk szét
- 3.) A jó gyorsítótár teljesítmény eléréséhez ajánlott, hogy az utolsó háromszög az első hálóban közel legyen a második háló első háromszögéhez.
 - Az első háló utolsó háromszöge és a második háló első háromszöge esetén megengedjük, hogy a duális gráfban egy élen osztozzanak, amelyet átvágtunk

- A *háló egyszerűsítéssel adat csökkentésként* vagy *decimálásként* is találkozhatunk
 - Egy részletes modell poligonjainak a számának csökkentése
 - Megpróbálja megőrizni annak megjelenését
- Valós idejű munka során ez az eljárás a csővezetéken átküldendő vertexek számát csökkenti
 - Fontos lehet az adott alkalmazás régebbi számítógépeken való futtatásakor
- Modellek redundánsak lehetnek egy elfogadható megjelenítés esetén is

- Poligon egyszerűsítési technikát

- 1.) Statikus

- Elkülönített részletességi szinteket (Level of Detail, röviden LOD) hozunk létre még a renderelés előtt és a megjelenítő ezek közül választ

- 2.) Dinamikus

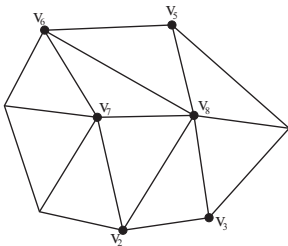
- Folytonos spektruma az LOD modellek néhány diszkrét modelljével szemben

- 3.) Nézőpont-függő

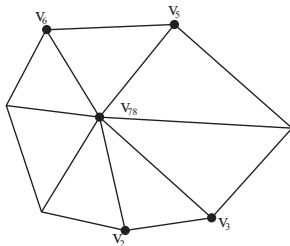
- Például egy terep renderelésekor a közeli területeket részletesebben, míg a távolabbiakat a távolságtól függően kisebb részletességgel jelenítjük meg

- Az LOD algoritmusoknak 3 fő része van
 - Generálás
 - Egyszerűsítéssel
 - Kézzel
 - Kiválasztás
 - Valamilyen szempont alapján az LOD modell kiválasztása
 - A képernyőn lévő becsült terület alapján például
 - Váltás
 - LOD szintek közötti váltás

- Az egyik módszer a poligonok számának csökkentésére az él összevonása művelet
- Két vertex egybe olvasztásával lehet elvégezni

A v_6v_7 és v_6v_8 illetve a v_2v_7 és v_2v_8 élék összevonása

Eltűnik a v_7v_8 él, a $\triangle v_6v_7v_8$ és $\triangle v_7v_2v_8$ háromszögek

- Az él összevonása művelet visszafordítható
- Él összevonásokat rendezve, az egyszerűsített modellből kiindulva visszaállíthatjuk az eredeti modellt
- A v_7 és v_8 vertexeket összeolvasztottuk $v_{78} = v_7$ vertexbe
 - A másik vertexbe való olvasztás is ($v_{78} = v_8$) elfogadható lett volna
- Ha korlátozzuk a lehetőségek számát, akkor értelemszerűen kódolhatjuk az aktuálisan végrehajtott választást

- Az *optimális elhelyezés* eléréshez több lehetőséget kell megvizsgálni
- Ahelyett, hogy az egyik vertexet a másikba olvasztanánk az élen lévő mindkét vertexet egy új pozícióban húzunk össze
 - Jobb minőségű háló jön így létre
 - Hátránya, hogy több műveletet kell végrehajtani és több memóriát is kell felhasználni a nagyobb területen való elhelyezési lehetőségek kiválasztására
- Bizonyos vertex összeolvasztásokat a költségekre való tekintet nélkül el kell kerülni
 - Például konkáv alakzatok esetén a vertex összeolvasztás után egy új él a poligonon kívülre kerül
 - A szomszédos poligonok normálvektorának az iránya megfordul-e az összeolvasztás következtében

- Garland és Heckbert alap célfüggvénye
 - Egy adott vertexhez megadhatjuk azon háromszögek halmazát, amelyeknek eleme ez a vertex és mindegyik háromszöghöz adott a sík egyenlete
 - A célfüggvény egy mozgó vertexre a síkok és az új pozíció távolságainak négyzet összegei

$$c(\mathbf{v}) = \sum_{i=1}^m (\mathbf{n}_i \cdot \mathbf{v} + d_i)^2$$

- A \mathbf{v} az új pozíció
- Az \mathbf{n} az adott sík normálvektora
- d az eredeti pozícióhoz viszonyított eltolási értéke

- 1.) Képzeljünk el két háromszöget, amelyek egy közös éllel rendelkeznek.
 - Ez az él egy nagyon éles él, amely pl. egy turbina lapát része lehet.
 - A célfüggvény értéke a vertex összeolvasztás esetén ebben az esetben alacsony
 - Az egyik háromszögön csúszó pont nem kerül távol a másik háromszög síkjától
 - Egy olyan síkot veszünk hozzá az objektumhoz, amely tartalmazza az élet és az él normálvektora a két háromszög normálisának az átlaga
 - Azoknál a vertexeknél, amelyek nagyon eltávolodnak ettől az éltől, nagyobb költség függvény értéket fogunk kapni

- 2.) A költség függvény másik fajta kiterjesztése másfajta felületi tulajdonságok megőrzésére szolgál.
- Például a modell gyűrődési és határ élei fontosak a megjelenítésben, ezért kisebb mértékben szabad csak azokat módosítani
 - Érdemes más felületi tulajdonság esetén is megőrizni a pozíciókat
 - Változik az anyag
 - Textúra élek vannak és változik a vertexenkénti színek száma

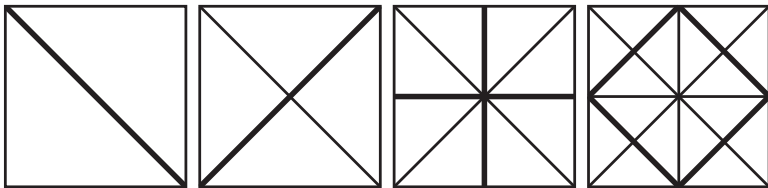
- 3.) Leginkább azokat az éleket érdemes összevonni, amelyek a legkisebb észlelhető változást eredményezik.
- Kép-vezérelt függvényt használjunk ilyen esetek kezelésére
 - Az eredeti modellből különböző nézetből (mondjuk 20), legyártjuk a képeket
 - Ezután minden potenciális élre kipróbáljuk az összevonásokat az adott modell esetén és előállítjuk a képeket, amelyeket összehasonlítjuk az eredetivel
 - Azt az élet vonjuk össze, amelyik vizuálisan a legkisebb különbséget adja
 - Ennek a célfüggvény értékének a kiszámítása igen drága és természetesen nem valósítható meg valós-időben
 - Az egyszerűsítési műveletet el lehet végezni előzetesen, amelyet később fel lehet használni

- Komoly problémát jelent az egyszerűsítési algoritmusoknál az, hogy gyakran a textúrák észrevehetően eltérnek az eredeti megjelenésüktől
 - Ahogy az élek eltűnnek, a felület mögött lévő textúrázasi leképezés eltorzulhat
- A poligon csökkentési technikák hasznosak lehetnek
 - Egy tehetséges modellező létrehozhat egy alacsony poligon számú modellt, amely minőségben sokkal jobb, mint az automatikus eljárással előállított
 - A legtöbb redukáló algoritmus nem tud semmit a vizuálisan fontos elemekről vagy a szimetriáról
 - Például a szemek és az orr a legfontosabb része az arcnak
 - Egy naiv algoritmus elsimítja ezeket a területeket, mivel lényegtelenek

- A terep az egyik olyan modell típus, amelyik egyedi tulajdonságokkal rendelkezik
- Az adatokat rendszerint egyenletes rácson megadott magassági értékeként tárolják el
- A nézőpont-függő módszerek általában valamilyen feltételben megadott kritérium határértékéig folytatják az egyszerűsítést
- Élösszevonás kiegészítve egy célfüggvénnyel, ami a nézőpontot is figyelembe veszi
 - A terepet nem egy egyszerű hálóként kell ilyen esetben kezelni, hanem kisebb részterületekre bontva

- Algoritmusok másik osztálya
 - A magasságmező rácsból származtatott hierarchikus adatstruktúrát használ
 - Egy hierarchikus struktúrát építünk fel az adatok felhasználásával és kiértékeléskor pedig csak a bonyolultság szintjének megfelelően állítjuk elő a terep felszínt
- Hierarchikus struktúra lehet a bináris háromszögfa
 - Egy nagy, jobb háromszöggel kezdődik a magasságmező darab sarkaiban lévő vertexekkel
 - Ez a háromszög felosztható az átfogón lévő középpont és a szemközti sarokpont összekötésével
 - A felosztást addig folytathatjuk, amíg el nem érjük a magasságmező rácsának a részletességét

- Bináris háromszögfá létrehozása
 - A baloldalon a magasságmező két háromszöggel van közelítve
 - A következő szinteken, mindegyik háromszög újból ketté van osztva
 - Az osztásokat a vastag szakaszok jelölik

- Mindegyik háromszöghöz előállítunk egy hibahatárt
 - Ez a hibahatár fejezi ki azt a maximális mennyiséget, amivel a magasságmező eltérhet a háromszögekkel kialakított síktól
 - A hibahatár és a háromszög együtt határozzák meg egy torta-alakú szeletét a térnek
 - Tartalmazza a teljes terepet, amely kapcsolatban áll ezzel a háromszöggel
 - A futás alatt ezeket a hibahatárokat leképezzük a nézősíkra és kiértékeljük a megjelenítésre kifejtett hatásukat

Témakörök

- Display Listák
 - Állapot változások
- Vertex tömbök
 - Változó vertex pozíciók
- Vertex pufferek
- Poligon technikák
 - Háromszögsávok és hálók
 - Poligon egyszerűsítési technikák